

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobců: a) **Ing. M. Z.**, narozený dne X
bytem X

b) **Ing. T. K.**, narozený dne X
bytem X

c) **L. N.**, narozený dne X
bytem X

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Alenou Bányaiovou, CSc.
sídlem Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti osob zúčastněných na řízení:

1) **REGARD s. r. o., IČO 25733371**
sídlem Na Dolnici 2674, 155 00 Praha 5

zastoupená advokátem Mgr. Ing. Michalem Burešem
sídlem Nová 244, 439 23 Lenešice

2) **Ing. I. K.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2019, č. j. MHMP 306338/2019, sp. zn. S-MHMP 901667/2018/STR,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 13. 5. 2019 domáhali zrušení výroku II. rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2019, č. j. MHMP 306338/2019, sp. zn. S-MHMP 901667/2018/STR (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby (dále též „stavební úřad“) ze dne 12. 3. 2018, č. j. MCP11/18/006025/OV/Krt, sp. zn. OV/17/002789/Krt (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad rozhodl o žádosti osoby zúčastněné na řízení REGARD s. r. o. (dále též „stavebník“) o umístění a povolení záměru nazvaného „Bytový dům v ul. X včetně komunikací, napojení na inženýrské sítě a retenční nádrže“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK v katastrálním území X (dále též „stavba“ nebo „záměr“).
2. Dne 11. 1. 2017 byla u stavebního úřadu podána stavebníkem žádost o vydání společného rozhodnutí. Usnesením č. j. MCP11/17/010462/OV/Krt ze dne 15. 2. 2017 spojeným s výzvou k doplnění taxativně stanovených podkladů stavební úřad řízení přerušil. Usnesením č. j. MCP11 /17/034148/OV/Krt ze dne 5. 6. 2017 vyhověl včas uplatněné žádosti stavebníka a lhůtu prodloužil o 90 dní. Doplnění žádosti bylo ukončeno dne 14. 8. 2017.
3. Předmětem společného řízení zahájeného dne 11. 1. 2017 je stavba bytového domu včetně napojení na technickou a dopravní infrastrukturu. Bytový dům je napadeným rozhodnutím umístěn na pozemku mezi komunikacemi X a X. Objekt obsahuje dvě podzemní podlaží a šest nadzemních podlaží, šesté nadzemní podlaží je ustupující. Půdorysné rozměry obdélníkového tvaru jsou max. 17,03 x 42,48 m v úrovni I.NP, kde je po celé délce severozápadní stěny spojitý balkón. Podzemní podlaží obsahují garážová stání, sklípky a technické zázemí objektu; 2. - 6. NP obsahuje celkem 75 bytů o velikosti 1+kk až 3+kk. Objekt je připojen na technickou infrastrukturu vedenou v komunikaci X. Dešťové vody jsou retenovány v nádrži a vypouštěny do stávající srážkové kanalizace, která je zaústěna do Chodoveckého potoka. Dopravně je objekt napojen sjezdy na komunikaci X.

4. Opatřením č. j. MCP11/17/051131/OV/Krt ze dne 4. 9. 2017 stavební úřad oznámil účastníkům řízení, dotčeným orgánům a registrovaným environmentálním spolkům zahájení společného řízení. Občanský spolek „TROJMEZÍ Chodovec, Hostivař, Záběhlíce“ (dále jen „spolek“) se přihlásil v řádné lhůtě jako účastník řízení. Stavební úřad nařídil ústní jednání na den 19. 10. 2017. Do doby konání ústního jednání byla stavebnímu úřadu doručena podání obsahující námitky účastníků řízení, a to Městské části Praha 11, spoluvlastníka sousedního pozemku Ing. I. K. a společné podání žalobců a spolku. Na základě námitek doplnil stavebník podklady pro vydání rozhodnutí. Nynější žalobci spolu se spolkem podali celkem deset námitek k podkladům rozhodnutí. Jednotlivé námitky, s jejichž vypořádáním nebyli spokojeni a napadli je nyní projednávanou žalobou, jsou pro přehlednost uvedeny níže v bodech 7-20.
5. O průběhu ústního jednání byl pořízen protokol č. j. MCI11/17/060442/OV/Krt. Následně stavební úřad vydal společné rozhodnutí č. j. MCP11/18/006025/OV/Krt, sp. zn. OV/17/002789/Krt ze dne 12. 3. 2018, ve kterém pro záměr nazvaný „Bytový dům v ul. X včetně komunikací, napojení na inženýrské sítě a retenční nádrže“ jako obecný stavební úřad rozhodl o umístění staveb (výrok I.), o povolení stavby bytového domu (výrok II.), jako speciální stavební úřad rozhodl o povolení stavby zpevněné plochy a komunikace (výrok III.), jako vodoprávní úřad povolil nakládání s povrchovými vodami (výrok IV.) a jako speciální stavební úřad povolil stavbu vodního díla retenční nádrže (výrok V.). Rozhodnutí bylo žalobcům doručeno dne 3. 4. 2018 veřejnou vyhláškou.

II. Napadené rozhodnutí

6. Proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnili žalobci a spolek (v části II. rozhodnutí jen „žalobci“) společné odvolání. V jeho obsahu označují rozhodnutí za nesprávné a nezákonné. Stavební úřad se navíc dle jejich mínění v řadě případů uspokojivě nevypořádal s námitkami účastníků, což činí odvoláním napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
7. Jelikož jednotlivé námitky k podkladům rozhodnutí stavebního úřadu (které jsou dále i žalobními body v soudem nyní projednávané žalobě) jsou shodné s odvolacími důvody, soud pro větší přehlednost uvádí v následujícím textu nejdříve vypořádání se s námitkou stavebním úřadem v prvostupňovém rozhodnutí, poté odvolací důvod a vypořádání se s námitkou žalovaným v napadeném rozhodnutí.
8. *Umístění stavby do nadlimitně zatíženého území.* Oblast dle žalobců patří k územím nejvíce zatíženým hlukem a škodlivými imisemi, dochází zde k realizaci mnoha nových záměrů a stavební úřad tak měl hodnotit, zda nedojde realizací záměru ke zhoršení již tak enormního zatížení daného území. Podklady k rozhodnutí podle žalobců nezohledňují kumulativní dopad plánovaných záměrů. Žalobci na tomto místě poukazují na judikaturu správních soudů, dle které, i pokud jednotlivé záměry zatížení území nezhorší, je nutné zohledňovat jejich společný dopad. Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) je účelové rozdělování projektů investorů na dílčí záměry za účelem jejich povolení, protiprávním obcházením posuzování kumulativního dopadu záměrů.
9. Stavební úřad k tomuto uvádí, že při povolování se zkoumají i případné budoucí účinky, ale každá stavba ve svém průběhu negativně ovlivňuje okolí a nelze proto bránit jakékoliv další nové výstavbě. Stavba je navrhována v kompaktní zástavbě na pozemku, který je dle

platného územního plánu možné k danému účelu využít. Stavební úřad vycházel zejména ze stanovisek dotčených orgánů a na jejich základě shledal, že záměr nebude vytvářet pro okolí nepřiměřenou zátěž. Dále stavební úřad podotýká, že není zřejmé, z jakých podkladů žalobci vycházeli, neboť nadlimitní zatížení je neurčitý právní pojem a tvrzení žalobců tedy nelze ověřit, neboť neuvedli žádný relevantní podklad svých tvrzení. K této námitce dále stavební úřad vysvětluje, že nemůže předjímat budoucí záměry v území a že nyní mu není znám další záměr tohoto stavebníka. Tato námitka je tedy vyhodnocena jako nekonkrétní a nelze jí vyhovět.

10. K tomuto vypořádání žalobci v odvolání uvádí, že prokázat nadlimitní zatížení není jejich povinností, neboť správní orgán je vždy povinen postupovat tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci, který je nutný k rozhodnutí. Stavební úřad ale nepostupoval s tímto v souladu, když spolehlivě nevyvrátil tvrzení žalobců o již existujícím nadlimitním zatížení dané oblasti. Nadto uvedli žalobci dostatek konkrétní skutečnosti, které na nadlimitní zatížení poukazují, z čehož jsou mnohé stavební záměry v lokalitě již realizovány a další jsou ve fázi příprav a probíhají o nich již správní řízení a musí tedy být stavebnímu úřadu známy z jeho úřední činnosti. Zde žalobci poukazují rovněž na součásti projektových dokumentací k územním řízením v této lokalitě, ze kterých vyplývá, že hlukové limity jsou v území běžně překračovány. Stavební úřad tedy zcela rezignoval na posouzení, zda jde o nadlimitní zatížení a opominul judikaturu správních soudů ve skutkově obdobných věcech.
11. Argumentace souladu s územním plánem je dle žalobců rovněž lichá, neboť ten stanovuje pouze limity zástavby území a nevytyčuje cestu pro překračování hlukových limitů „s nímž se musí počítat“. K možnému účelovému rozdělování projektů do jednotlivých záměrů a vypořádání se stavebního úřadu s touto námitkou žalobci uvádí, že tzv. salámovou metodou jsou právě povolovány záměry různých osob, které spolu ale mimo řízení před stavebním úřadem, spolupracují. Zde žalobci odkazují na souhlas se zahrnutím pozemků pro účely výpočtu koeficientu podlažních ploch společností, které rovněž realizuje v lokalitě záměr, právě stavebníkovi, byť by tyto pozemky mohla za tímto účelem použít sama.
12. Žalovaný se s tímto odvolacím důvodem vypořádal v napadeném rozhodnutí konstatováním, že „záměr z hlediska dodržení hygienických limitů hluku není umisťován do nadlimitně zatíženého území“ a obecně odkázal na stanovisko Ministerstva zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) č. j. 26329/2018-4/OVZ ze dne 21. 9. 2018, které potvrdilo závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy (dále jen „HSHMP“) č. j. HSHMP 25340/2017 ze dne 25. 5. 2017 týkající se problematiky dodržení hlukových limitů. HSHMP do řízení poskytla kladné závazné stanovisko s č. j. HSHMP 25340/2017, sp. zn. S-HSHMP 62771/2016 ze dne 25. 5. 2017 s podmínkami pro provádění stavby a s podmínkami pro kolaudační souhlas, které stavební úřad převzal do výrokové části stavebního povolení (výrok I.). HSHMP uvedla, že dané území není zatíženo zdrojem nadlimitního hluku, že výsledné ekvivalentní hladiny hluku 2 m před budoucí západní fasádou záměru ve výšce 17 m nad terénem (55,8 dB a 48,1 dB v denní/noční době) jsou nižší než hygienický limit 60/50 dB, že generovaná doprava nebude mít negativní vliv na stávající akustickou situaci v okolí záměru, a že v některých výpočtových bodech dojde ke snížení hlukového ukazatele až o 0,6 dB/1,3 dB. Toto stanovisko následně potvrdilo Ministerstvo zdravotnictví, jako nadřízený správní orgán, stanoviskem č. j. MZDR 26329/2018-4/OVZ ze dne 21. 9. 2018

napadené závazné stanovisko potvrdilo a uvedlo, že součástí dokumentace je akustická studie „Posouzení hlukových poměrů z dopravy, stavební činnosti a stacionárních zdrojů“ z dubna 2017 vypracovaná výpočtovým programem CADNA/A 2017 a „Protokol o autorizovaném měření hluku ze silniční dopravy před realizací stavby“ vystavený dne 28. 12. 2018. K tomuto závěrem uvedl, že tyto studie spolu se znalostí území jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí.

13. *Překročení hlukových limitů a zpochybnění naměřených hodnot.* Další námitkou poukazují žalobci na hodnoty hluku, které se velmi blíží k maximálnímu stanovenému limitu, kdy ale není zohledněn dopad dalších nově realizovaných záměrů, u nichž dochází k posuzování rovněž bez zahrnutí zvýšení hluku z nyní posuzovaného záměru. Navíc k měření docházelo ve výšce 17 m, ve středu 14. 12. 2016 a ve čtvrtek 15. 12. 2016, tedy ve výšce, kde na rozdíl od prvního a druhého patra dosahuje hluk méně a v roční období a dny v týdnu, ve kterých je provoz nižší. Dále žalobci namítali, že studie počítá s vyšším limitem, který se ale vztahuje pouze na část záměru, aby zastřela, že nižší hlukový limit je překročen.
14. Zde stavební úřad odkazuje na stanovisko HSHMP ze dne 25. 5. 2017, dle kterého po posouzení předložených akustických měření není území zatíženo zdrojem nadlimitního hluku a v místě navrhované stavby nebude docházet ani k překračování maximálních limitů. Následně doplňuje, že nelze hodnotit budoucí záměry, neboť měření probíhá v reálném prostředí, navíc mu nejsou známy na tyto „budoucí“ záměry ani žádná probíhající správní řízení. Stavební úřad nesouhlasí ani s námitkou, že naměřené hodnoty neodpovídají reálným hodnotám, protože žalobci nebyla doložena žádná akustická studie, která by toto tvrzení podporovala. Pro akustickou studii zpracovanou akreditovanou laboratoří byly podle prvostupňového rozhodnutí použity jak výsledky jí provedeného měření, tak i výsledky sčítání intenzit provedených v prosinci 2016 a v dubnu 2017. K namítanému použití vyšších maximálních limitů hluku stavební úřad uvádí, že komunikace X není komunikací III. třídy, jak uvádí v námitkách žalobci, nýbrž jde o účelovou komunikaci. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná a nekonkrétní.
15. V odvolání proti způsobu vypořádání se s touto námitkou žalobci uvádí, že pokud akustický tlak v provedeném měření přesahuje po přičtení odchylky maximální přípustnou hodnotu, nemůže toto stavební úřad jednoduše pominout. Dle veřejného ochránce práv se v případě měření stávajících zdrojů zvuku použije odchylka ve prospěch tohoto zdroje. Jde-li ale o nové zdroje hluku, je tomu naopak a odchylka se tak přičítá k naměřené hodnotě. Ke způsobu vypořádání námítky směřování odlišných limitů maximálního hluku dále žalobci konstatují, že pro komunikace III. třídy a pro účelové komunikace platí stejné maximální limity a není tedy podstatné, zda je komunikace X komunikací III. třídy nebo komunikací účelovou. Argumentace stavebního úřadu ohledně nedoložení akustické studie, žalobci uvádí, že je povinností správního úřadu zjistit skutkový stav věci nezbytný pro jeho rozhodnutí a s námitkami ohledně studie se vypořádat, nikoliv pouhým konstatováním, že žalobci nemají akustickou studii.
16. K tomuto odvolacímu důvodu žalovaný uvádí, s odkazem na výše uvedené potvrzující stanovisko ministerstva, že byla použita odpovídající metoda měření a závazné stanovisko bylo vydáno na základě výsledků výpočtů akustické studie, kdy body výpočtů byly zvoleny v chráněném prostoru stávajících staveb (a záměru) ve všech obytných podlažích;

hodnoty uváděné odvolateli jsou hodnoty pro jednotlivé časové intervaly a jsou započteny ve výsledných hodnotách pro příslušné hodnotící časové intervaly, tj. 16 hodin pro denní dobu a 8 hodin pro noční dobu. K použití vyšších limitů konstatuje, že ulice X je sice komunikací nižší třídy, na kterou se vztahují nižší hygienické limity pro hluk z dopravy, ale posuzované stávající stavby s fasádami orientovanými ke komunikaci X jsou ovlivněny provozem na komunikacích vyšších tříd (Spořilovská spojka a X), které jsou v území převažujícím zdrojem hluku z provozu na komunikaci a nižší limit se zde proto neuplatní.

17. *Nedostatečné vymezení staveniště.* V námitkách k podkladům rozhodnutí uvádí žalobci, že část pozemků označených se souhlasem společnosti NODOM jako staveniště je součástí majetkové podstaty úpadce Financial Services Group s. r. o. a právo disponovat s nimi proto přešlo na insolvenčního správce. Mimo toto byla plocha staveniště a podmínky jejího užití vymezeny zcela nedostatečně. Zahrnuje plochy, které jsou od místa realizace záměru vzdálené, a není uvedeno, jakým způsobem budou pro výstavbu konkrétně využity a do jaké míry budou zatíženy. Rovněž zabránění komunikace X a její využití jako staveništní komunikace, není dostatečně vymezeno. Jediný vjezd na tuto komunikaci je rovněž dle podkladů vyhrazen pro staveniště. Ale již není uvedeno, do jaké míry bude komunikace zabráněna a omezen na ni vjezd. Závěrem žalobci uvádějí, že dokumentace měla přesně vymezit konkrétní plochy záboru a způsob jejich využití, což dle nich nečiní.
18. Stavební úřad se k námitce nevymezení staveniště vymezuje velmi stručně, neboť pouze uvádí, že zřízení staveniště není součástí projednávané žádosti. Dle stanoviska k tomuto záměru ale bude po celou dobu zajištěn průchod pro chodce, přístup k přilehlým objektům a nebude omezen vjezd pohotovostních vozidel a vozidel svozu odpadu.
19. Proti tomuto vypořádání námítky se žalobci rovněž odvolali, neboť v rámci podmínek, na které odkazoval stavební úřad, není zaručen obyvatelům přilehlých domů nepřetržitý příjezd k nemovitostem, ani že na této komunikaci bude umožněno parkování vozidel. K tomuto dále uvádí, že slepá komunikace X není v projektové dokumentaci uvedena jako komunikace pro staveništní dopravu, což nekoresponduje s vymezením pozemků staveniště, na které se nelze dostat jinak, než právě z této komunikace. Z tohoto důvodu žalobci v odvolání požadují, aby odvolací správní orgán do podmínek provedení stavby doplnil, že obyvatelům bytových domů na komunikaci X bude po celou dobu stavby umožněn vjezd automobilem k jejich nemovitostem a parkování na této komunikaci bude zachováno alespoň ve stávajícím rozsahu.
20. K odvolacímu důvodu nedostatečně vymezeného staveniště, které má dle odvolatelů zahrnovat rozsáhlé území včetně prostoru mezi bytovými domy, žalovaný uvádí, že je rozsah maximálního záboru omezen na celé pozemky parc. č. XA, XB, XC a za účelem provádění přeložek sítí a sadových úprav na část pozemků parc. č. XE, XJ, XF (vše k. ú. X). Komunikace X je uvedena jako cílová destinace pro staveništní dopravu a koresponduje s vymezením pozemků staveniště. Pozemek parc. č. XJ, v jehož západní části se nachází počáteční úsek komunikace X, je velmi členitého tvaru. Prostranství mezi bytovými domy č. p. X, X, X a X se nachází v jeho východní části a není zábořem staveniště nijak dotčeno.
21. Z výše uvedených důvodů proto žalovaný, výrokem II., odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Napadené rozhodnutí bylo žalobcům doručeno veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky dne 14. 3. 2019.

III. Žaloba

22. Žalobci uvedení v záhlaví tohoto rozhodnutí podali proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu žalobu doručenou soudu dne 13. 5. 2019. Zároveň se žalobou byl podán návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který nebyl žalobcům usnesením ze dne 11. 5. 2019, č. j. 9A 57/2019 – 112, přiznán.
23. *Prvním žalobním bodem* napadají žalobci umístění stavby do nadlimitně zatíženého území bez řádného zdůvodnění. Žalobci uvádí, že žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal jen tvrzením, že záměr není umísťován do nadlimitně zatíženého území. Ve zbytku žalovaný odkázal na stanovisko ministerstva (viz bod 12. a 16. výše), ve kterém ministerstvo odkazuje na blíže neurčenou akustickou studii záměru Spořilovská - zakrytí z roku 2017, podle níž u chráněné zástavby v ulici X a X k překračování hygienických limitů hlukové zátěže údajně nedochází. Nicméně tato studie, která má dle ministerstva dokládat, že území není nadlimitně zatížené, není součástí spisu v řízení o vydání napadeného rozhodnutí. Závěr žalovaného tedy nemá oporu ve spise a žalobci byli významně zkráceni na svých procesních právech, když se k tak zásadnímu podkladu pro napadené rozhodnutí neměli možnost jakkoli vyjádřit. Naopak se žalovaný zcela opomněl vyjádřit ke studiím z let 2012 a 2014, které svědčí tomu, že je záměr umísťován do nadlimitně znečištěného území. Dalším podkladem pro rozhodnutí žalovaného, že záměr není umísťován do nadlimitně zatíženého území, je aktuální akustická studie týkající se daného záměru. K této studii přitom žalobci vznesli několik zásadních připomínek, které její správnost zpochybnily a které žalovaný v napadeném rozhodnutí spolehlivě nevypořádal.
24. Z výše uvedeného dle žalobců vyplývá, že způsob, jakým se žalovaný vypořádal s námitkou nepřipustného umístění záměru do nadlimitně zatíženého území, je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Žalovaný se podle žaloby nevyjádřil ani k argumentům týkajícím se tzv. salámové metody ani k žalobci uvedené soudní judikatuře, dle které je nutné hodnotit záměry ve vzájemných souvislostech.
25. *Druhý žalobní bod* pojednává o přehlížení vad akustické studie, kdy dle žalobců nebylo měření provedeno správně, bylo zkreslené, a proto není způsobilé ověřit model použitý v dané studii. Akustická studie proto není způsobilým podkladem pro závěr o hlukové zátěži daného území a nelze z ní při hodnocení hlukové zátěže vycházet. Ulice X je sice komunikací nižší třídy, na níž se vztahují nižší hygienické limity, nicméně posuzované stavby jsou ovlivněny provozem na komunikacích vyšších tříd, které jsou zdrojem hluku z provozu na komunikacích a nižší limity se tudíž neuplatní. Žalovaný neuvedl, na jakých informacích postavil svůj závěr, že převažující hluk z provozu na komunikacích pochází z komunikací vyšších tříd. Totéž neuvádí ani stanovisko ministerstva, žalobci se proto nemohou k uvedenému závěru vyjádřit. Co se týče hlukové zátěže, tak dle žalobců u těchto domů nemůže s ohledem na reliéf terénu převažovat hluk z komunikací vyšší třídy ale naopak je zde dominantní hluk z komunikace III. třídy a účelové komunikace, která se nachází přímo pod okny těchto domů. Závěr žalovaného o tom, že limity hluku byly aplikovány dobře, je proto nesprávný a zatěžuje celou studii vadou spočívající v její věcné nesprávnosti. Akustická studie je vypracována v rozporu s předpisy na ochranu obyvatel před hlukovou zátěží a nelze k ní proto v řízení přihlížet.

26. *Poslední, třetí žalobní bod* poukazuje na nedostatečné vymezení staveniště a staveništní dopravy. Pokud jde o zachování průjezdnosti ulic X, podmínky, které upravují vedení staveništní dopravy, komunikaci X vůbec nezmiňuje. Naopak uvádí, že staveništní doprava bude vedena pouze po ulici X a X. To ale nekoresponduje se záměry stavebníka, který hodlá komunikaci X pro přístup na staveniště používat.
27. Již před podáním žaloby přitom docházelo k situacím, kdy staveništní doprava opakovaně ve dnech 5. 5. 2019 a 6. 5. 2019 zablokovala na delší dobu komunikaci X a zabránila obyvatelům bytových domů v příjezdu a odjezdu od svých nemovitostí. Zmíněné incidenty pouze dokládají, že hrozba zamezení přístupu a příjezdu žalobců k jejich nemovitostem je skutečná. Riziko, které z užívání komunikace X staveništní dopravou vyplývá, je o to závažnější vzhledem k tomu, že vozovka komunikace X není pro těžkou nákladní dopravu konstruována. Navíc, konkrétní úsek komunikace, který bude pro dopravu využíván, je veden v oblouku ve svahu. Komunikace X je sypaná a není založena na pilotech a ze zprávy vypracované INSET s.r.o. v květnu 2019, vyplývá, že již nyní, při relativně mírném zatížení automobilovým provozem, je komunikace ve špatném stavebně-technickém stavu. Dle žalobců proto hrozí, že intenzivním působením těžké nákladní dopravy se část vozovky ve svahu může utrhnout či jinak poškodit, a to natolik, že po ní nebude možno dále jezdit. Může se proto stát, že vozidla v garážích pod domy žalobců zůstanou jednoho dne v důsledku poškození vozovky odříznuta, jelikož ulice X je jedinou příjezdovou komunikací žalobců a ostatních obyvatel k další silniční síti. To způsobí, že k bytovým domům nebudou moci přijet ani vozidla integrovaného záchranného systému a dalších základních služeb obyvatel. V poslední řadě žalobci upozorňují na skutečnost, že komunikace X není ve správě Technické správy komunikací hl. m. Prahy, a.s., nýbrž je vlastněna soukromým subjektem. Pokud by došlo k jejímu poškození, žalobci a obyvatelé okolních bytových domů, kteří tuto komunikaci využívají, nemají žádný nástroj k tomu, aby u vlastníka komunikace zajistili její opravu a zprovoznění.
28. Z výše uvedených důvodů jsou žalobci přesvědčeni, že napadené rozhodnutí je v rozsahu výroku II. nezákonné, neboť žalovaný se s jejich odvolacími námitkami řádně nevypořádal, své závěry spolehlivě neodůvodnil a některé závěry dokonce založil na dokumentech, které nejsou součástí spisu, pominul důkazy předkládané žalobci, čímž byli žalobci zkráceni na svých právech. Žalobci proto žádají, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v rozsahu výroku II. zrušil a vrátil žalovanému k novému projednání.

IV. Vyjádření žalovaného

29. *K prvnímu žalobnímu bodu* žalovaný uvádí, že záměr je umístován na pozemek, který je situován mezi komunikací způsobující hluk a nemovitosti ve vlastnictví žalobců tak, že svou hmotou hluk z dopravy odclouňuje. Žalobci pravděpodobně označují území záměru za nadlimitně zatížené z důvodu, že limity hluku jsou zde korigovány s ohledem na převažující vliv komunikací I. a II. třídy. Tím žalobci fakticky rozporují platnou právní úpravu limitů hluku dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (ve znění 2016).
30. Posouzení stavu s novým bytovým domem i s navýšenou dopravou na komunikacích (k počtu 39 parkovacích stání) dokládá, že v žádném z výpočtových bodů nedojde k navýšení hlukové zátěže, naopak v některých výpočtových bodech dochází k jejímu snížení. Z

uvedeného vyplývá, že judikatura přdestřená žalobci (zejm. NSS sp. zn. 1 As 135/2011) na posuzovaný případ nedopadá, protože záměr nepředstavuje žádný přírůstek ke stávajícím hodnotám hluku (naopak znamená jejich snížení).

31. K „synergickému působení“ dalších záměrů v území se žalovaný ztotožnil s argumentací ministerstva a mj. uvedl, že záměr nesplňuje kategorii pro posuzování vlivů dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.
32. Ke *druhému žalobnímu bodu* žalovaný opakuje, že žalobci oponentní odborné posouzení, které by potvrdilo jejich úvahy ohledně „zkresleného“ měření a dalších „vad“ studie nedoložili. Žalovaný uvádí, že jestliže umístěním záměru nedochází u stávající chráněné okolní zástavby ke zvýšení hodnot akustického tlaku (naopak k jejich snížení), není ve vztahu k této zástavbě fakticky rozhodné, jaký hlukový limit je zde stanoven. Poukazuje, že žalobci nepředložili žádný důkaz, který by z hlediska hluku zpochybnil soulad záměru s požadavky zákona č. 258/2000 sb. o ochraně veřejného zdraví a jeho prováděcích předpisů. Ve zbytku odkazuje na předchozí na napadené a prvostupňové rozhodnutí.
33. Ve vyjádření ke *třetímu žalobnímu bodu* žalovaný pouze odkazuje na předcházející rozhodnutí a vyjádření.

V. Jednání před soudem

34. Při jednání konaném dne 17. 8. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
35. Žalobci zrekapitulovali žalobní tvrzení ve smyslu podané žaloby. Za základní námitku označili, že stavba je umisťována do nadlimitně hlukem zatíženého území. Stav území v řízení dokládali dvěma akustickými studiemi, které se sice týkaly jiných projektů, ale prokazovaly stav hlukové zátěže v dané lokalitě. Tyto akustické studie svědčily o tom, že už v letech, 2012, 2014 se v území vyskytovala nadměrná hluková zátěž. Od té doby nebyla přijata žádná protihluková opatření, naopak se zvyšovala dopravní intenzita. Žalovaný se však k žalobci předkládaným důkazům – akustickým studiím nijak nevyjádřil a vůbec je nevzal v úvahu. Ohledně hlukové zátěže území žalovaný pouze odkázal na závazné stanovisko HSHMP ze dne 25. 5. 2017 a zejména poté na potvrzující stanovisko Ministerstva zdravotnictví, které si v řízení vyžádal. Ministerstvo zdravotnictví však ve svém stanovisku poukázalo na akustickou studii, která ale není součástí správního spisu, což žalobci považují za závažnou procesní vadu mající za následek, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Za druhý zásadní aspekt považují žalobci vady ve správním řízení předložené akustické studie (nesprávně umístěné měřicí body; nereflexování síly a směru větru), které mohou ovlivnit šíření hluku. S těmito argumenty se žalovaný rovněž vůbec nevypořádal a odkázal opětovně na potvrzující stanovisko Ministerstva zdravotnictví. Žalobci tak považují napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné i z tohoto hlediska.
36. Ve věci se dále vyjádřil žalobce a), který uvedl, že komunikace X vykazovala určité známky poškození již v době, než se začalo stavět. Nyní se poškození dle jeho mínění prohloubilo. Když výstavba probíhala, tak řada těžkých nákladních aut a i se stroji se jezdila točit až na konec ulice X, čímž se komunikace zatěžovala. V současné době je ulice X plná zaparkovaných vozidel, která tam parkují noví obyvatelé stavby. V místě proto

vzniká špatná dopravní situace, která je i nebezpečná. V současné době nelze říci, že by se po ulici X nedalo jezdit, ale žalobce a) má za to, že každým rokem se bude situace zhoršovat a může poté dojít k tomu, že silnice bude prakticky nevyužitelná, přestože se jedná o jedinou přístupovou komunikaci k nemovitostem žalobců. Žalobce a) má obavu i z budoucích záměrů v dané lokalitě, apeluje na to, že budoucí dopravní situace v lokalitě by se měla řešit komplexně.

37. Závěrem žalobci navrhli, aby soud žalobě vyhověl.
38. Žalovaný odkázal na obsah vyjádření k žalobě a obsah napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobci v řízení žádnou vlastní oponentní akustickou studii na daný projekt nedoložili. Dále uvedl, že záměr je umístěn mezi domy žalobců a křižovatkou. Kolem domů žalobců tak není žádná doprava z umísťované stavby vedena a žalobci tak nejsou umístěním záměru nijak dotčeni. Rovněž zdůraznil, že umísťovaný záměr nadlimitní hlukovou zátěž v území nezpůsobuje, ale naopak snižuje. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
39. Osoba zúčastněná na řízení č. 1 upozornila, že v současné době je již výstavba ukončena a zkoulaudována. K výtce žalobců, že Ministerstvo zdravotnictví mělo vycházet při vyhotovení potvrzujícího stanoviska ze studie, která není součástí správního spisu, OZŘ č. 1 uvedla, že Ministerstvo zdravotnictví mělo zřejmě na mysli studii, kterou předkládal stavebník.
40. Návrhy na provedení důkazů označené žalobci v písemných podáních soud pro nadbytečnost zamítl, neboť z většiny se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází a jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela postačoval; ve zbytku se pak jedná o listiny, které byly pořízeny po vydání napadeného rozhodnutí (fotodokumentace zablokování komunikace X ze dne 5. 5. 2019 a 6. 5. 2019, závěrečná zpráva – pasportizace ul. X z května 2019) a v projednávané věci nejsou pro posouzení právní otázky relevantní.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

41. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
42. V průběhu řízení došlo s účinností od 1. 1. 2018 zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, k novelizaci zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Pro dokončení řízení je rozhodná právní úprava stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017. Dle přechodného ust. § 85 odst. 2 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (Pražské stavební předpisy) je soulad s obecnými požadavky na výstavbu posuzován dle nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy, kterým se

stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (dále jen PSP 2014).

43. Soud předesílá, že žalobci v podané žalobě opakují tutéž argumentaci a námitky uplatněné již v rámci odvolacího řízení proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobci jsou přesvědčeni, že se žalovaný s jejich odvolacími námitkami nijak nevypořádal, resp. se s nimi vypořádal nedostatečně, formálně a obecně a napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
44. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64). Dle názoru městského soudu však žádná z těchto skutečností v posuzované věci nenastala.
45. Soud nesouhlasí s výtkou žalobců, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se s předmětnými odvolacími námitkami v dostatečném rozsahu a při užití logické argumentace vypořádal a zdůvodnil závěr o jejich neopodstatněnosti právě v napadeném rozhodnutí. [viz nález ÚS ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 (N 26/52 SbNU 247), rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43]. Jelikož soud považuje vypořádání odvolacích námitek, které jsou obsahově shodné s žalobními body, ze strany žalovaného za věcně správné, zákonné a dostatečné, plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 Afs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 3391/12 atd.). Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130, „*je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.*“

46. Nesouhlas žalobců se způsobem vypořádání odvolacích námitek nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů nezpůsobuje (viz analogicky rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013 - 30, ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 179/2016 - 37). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný odvolacími námitkami žalobců sice poněkud stručněji, ale přesto v dostatečném rozsahu zabýval na straně 4 až 6 napadeného rozhodnutí. Soud neshledal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů nepřezkoumatelným ani pro nesrozumitelnost, neboť je z něj ve světle žalobních bodů zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný správní orgán vycházel, a že vzal v úvahu odvolací námitky žalobců a zaujal k nim konkrétní stanovisko, kterým reaguje na důvody odvolání a ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím, se kterým podle ustálené judikatury správních soudů tvoří jeden celek (srov. *rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7 A 124/2000 - 39*), je z něj patrný názor žalovaného, jenž k věci ve shodě se stavebním úřadem zaujal.
47. K argumentaci stran umístění stavby do nadlimitně zatíženého území bez řádného zdůvodnění a k odvolací námitce obsahově s tímto bodem korespondující se žalovaný vyjádřil na straně 4 a 5 napadeného rozhodnutí.
48. Soud přisvědčuje žalovanému, že posouzení stavby z hlediska ochrany veřejného zdraví včetně problematiky dodržení hlukových limitů je v kompetenci dotčeného orgánu HSHMP. Ten v řízení poskytl kladné stanovisko ze dne 25. 5. 2017, v němž konstatoval, že dané území není zatíženo zdrojem nadlimitního hluku, že výsledné ekvivalentní hladiny hluku 2 m před budoucí západní fasádou záměru ve výšce 17 m nad terénem (55,8 dB a 48,1 dB v denní/noční době) jsou nižší než hygienický limit 60/50 dB, že generovaná doprava nebude mít negativní vliv na stávající akustickou situaci v okolí záměru, a že v některých výpočtových bodech dojde ke snížení hlukového ukazatele až o 0,6 dB/1,3 dB. Toto stanovisko následně potvrdilo Ministerstvo zdravotnictví, jako nadřízený správní orgán, stanoviskem č. j. MZDR 26329/2018-4/OVZ ze dne 21. 9. 2018, které vycházelo z akustické studie „Posouzení hlukových poměrů z dopravy, stavební činnosti a stacionárních zdrojů“ z dubna 2017 vypracované výpočtovým programem CADNA/A 2017 a z „Protokolu o autorizovaném měření hluku ze silniční dopravy před realizací stavby“ vystaveného dne 28. 12. 2018. Oba tyto podklady, předložené v řízení stavebníkem, jsou zpracované subjektem autorizovaným Státním zdravotním ústavem k výkonu autorizovaného měření hluku dle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Pokud jde o akustickou studii zpracovanou pro záměr Spořilovská – zakrytí v roce 217 u chráněné zástavby v ulici X a X, kterou zmiňuje stanovisko Ministerstva zdravotnictví na straně 5, soud má za to, že se jedná o akustickou studii, která vznikla mimoběžně v souvislosti se záměrem zakrytí Spořilovské spojky v daném místě, přičemž Ministerstvo zdravotnictví na tuto studii poukazuje jen pro dokreslení argumentace, že ani tato akustická studie nezjistila překročení limitů hluku. Těžištěm stanoviska Ministerstva zdravotnictví jsou však i nadále podklady, které v řízení předložil stavebník a s nimiž byli žalobci seznámeni, tedy akustická studie „Posouzení hlukových poměrů z dopravy, stavební činnosti a stacionárních zdrojů“ z dubna 2017 a „Protokol o autorizovaném měření hluku ze silniční dopravy před realizací stavby“ ze dne 28. 12. 2018.
49. Žalovaný rovněž reagoval na námitky žalobců zpochybňující metodiku měření a závěry stavebníkem předložené akustické studie (viz strana 5 napadeného rozhodnutí). Uzavřel, že byla použita odpovídající metodika měření, zdůvodnil, že měření bylo provedeno

v jednom referenčním bodě za účelem kalibrace výpočtového modelu. K rychlosti a směru větru podotkl, že tyto se v akustické studii neuvádí, ale jsou obsahem protokolu o měření. Zabýval se rovněž interpretací hodnot pro jednotlivé časové intervaly. Poukázal na obsah stanoviska Ministerstva zdravotnictví, které disponuje rozsáhlým odůvodněním, kde je na osmi stranách též podrobně reagováno na argumenty žalobců. Není na žalovaném, aby přezkoumával bez dalšího správnost odborných závěrů Ministerstva zdravotnictví a dalších odborných správních orgánů, pokud v řízení nedošlo k nějakému konkrétnímu relevantnímu zpochybnění odborných závěrů, např. prostřednictvím oponentního znaleckého posudku, odborného vyjádření apod. vztahujícího se k předmětnému záměru. Žalobci však jinou relevantní akustickou studii, která by se vztahovala k posuzovanému bytovému záměru a byla aktuální vzhledem k době, kdy byla zpracována akustická studie předložená stavebníkem, v řízení nedoložili. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na základě podkladů obsažených ve spise a závěry z nich plynoucích shrnul, že záměr není z hlediska dodržení hygienických limitů hluku umisťován do nadlimitně zatíženého území, pročež vlivem umístění záměru nedojde ke zhoršení stávající akustické situace, nýbrž naopak k mírnému zlepšení.

50. Námitkou nedostatečného vymezení staveniště se žalovaný zabýval rovněž v dostatečném rozsahu na straně 5 a 6 napadeného rozhodnutí, soud se se závěry tam uvedenými ztotožňuje a konstatuje, že ani v této části námitek nelze dospět k závěru, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

VII. Závěr a náklady řízení

51. Na základě shora uvedených důvodů dospěl městský soud k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, který byl ve věci úspěšný, pak žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.
53. Výrok o náhradě nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s. a contrario, když soud těmto osobám žádnou povinnost v řízení neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. srpna 2022

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu